

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – **Ghenadie Nicolaev**,

judcători – **Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru, Elena Covalenco**,

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, în cauza penală privindul pe

Sandu Petru Nicolae, născut la 16 mai 1989, originar din s. Holercani, r-nul Dubăsari și domiciliat în s. Mateuți, r-nul Rezina.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.01.2014 – 20.02.2014;

Instanța de apel: 17.03.2014 – 09.04.2014;

Instanța de recurs: 26.06.2014 – 23.09.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rezina din 20 februarie 2014, Sandu P. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Sandu P. i-a fost stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Lungu Iu. a fost admisă, cu dispunerea încasării de la Sandu P. în beneficiul acestuia a prejudiciului material în quantum de 3400 (trei mii patru sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Sandu P. la 24.10.2013, aproximativ pe la orele 23.00, după ce împreună cu Bejenaru C. și Lungu Iu. au servit băuturi alcoolice în gospodăria ultimului din sat. Mateuți, r-nul Rezina, fiind în stare de ebrietate alcoolică, ieșind împreună cu Bejenaru C. din ograda lui Lungu Iu. pentru a pleca acasă, din intenții huliganice, l-a telefonat pe Lungu Iu. și i-a cerut să iasă

în drum, unde fără careva motive, de la o distanță relativ mică, a aruncat în el cu mai multe pietre, lovindu-l cu una din ele în cap, în rezultatul acestor acțiuni părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, adică *huliganism agravat – acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, săvârșite cu aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale* și în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocații Mustea M. și Harghel A. în numele inculpatului, precum și de însuși inculpat.

3.1. Prin apelul avocatului Mustea M. declarat în interesele inculpatului Sandu P. precum și cel declarat de însuși inculpat, s-a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Sandu P. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și în argumentarea celor solicitate s-a invocat că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, are la întreținere 2 copii minori, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, anterior nu a fost condamnat, iar prejudiciul material nu a fost încă achitat părții vătămate din motivul că nu dispune de bani în numerar, însă este de acord să-l restituie pe viitor.

3.2. Avocatul Harghel A. în cererea sa de apel suplimentară, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sandu P. să fie achitat în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, iar în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate cu aplicarea art. 90 Cod penal, menționând că în acțiunile lui Sandu P. nu se conțin elementele infracțiunii incriminate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece instanța de fond nu a constatat intenția lui Sandu P. de a săvârși un act de huliganism, nu a indicat prin care anume acțiuni a fost încălcată ordinea publică și exprimată lipsa de respect față de societate, iar pronunțând sentința de condamnare instanța s-a limitat doar la descrierea scurtă a circumstanțelor de fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, au fost admise apelurile inculpatului Sandu P., avocaților Mustea M. și Harghel A., declarate în interesele inculpatului, a fost casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a dispus achitarea lui Sandu P. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii și, totodată, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, în rest sentința a fost menținută.

Măsura preventivă aplicată lui Sandu P., arestul a fost abrogată cu eliberarea lui de sub arest din sala de judecată.

5. În argumentarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond au încadrat acțiunile lui Sandu P. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, adică ca huliganism agravat, însă, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite în cauză, soluția dată este una neîntemeiată, fiind bazată exclusiv pe presupuneri și bănuieli neîntemeiate, întrucât prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului. Nu este clar cum a constatat prezența acestui element instanța de fond, or reieșind din declarațiile părții vătămate Lungu Iu., care fiind audiat în ședința instanței de fond, acesta a menționat că după ce au servit vin la el acasă, Sandu P. și Bejenaru C. au ieșit din casă și au plecat. La scurt timp a primit un apel telefonic de la un număr necunoscut și o voce bărbătească i-a spus să iasă în drum, ieșind în drum, lângă poartă, a fost lovit cu o piatră în cap după ce a căzut jos și nu-și mai amintește nimic.

Prin urmare, instanța de apel a remarcat că încălcarea grosolană a ordinii publice, se exprimă printr-o vădită lipsă de respect față de societate, săvârșirea unor acțiuni intenționate, care atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosirea onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicierea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a organelor de stat.

Însă, în cazul de față, acțiuni similare celor descrise mai sus, din partea inculpatului nu au fost admise, or, nimeni din martorii audiați, nici chiar partea vătămată Lungu Iu., nu a declarat că inculpatul s-ar fi adresat cu cuvinte obscene față de partea vătămată, sau ar fi admis careva acțiuni, din categoria celor specificate mai sus, ce ar încălca grosolan ordinea publică.

Astfel, din aceste considerente aprecierea instanței de fond este una mult prea pripită în partea condamnării lui Sandu P. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, având în vedere că partea vătămată de la început a specificat că inculpatul, doar a aruncat cu câteva pietre în direcția sa, în rezultatul căruia dânsul a fost lovit și a pierdut cunoștința.

În același context, instanța de apel a remarcat că însuși învinuirea înaintată lui Sandu P. nu conține careva acțiuni incriminatorii privind săvârșirea infracțiunii de huliganism, indicându-se descriptiv doar comiterea acțiunilor de către Sandu P. din intenții huliganice.

Continuând cele enunțate, instanța de apel a menționat că se consideră huliganism agravat, prevăzut de norma art. 287 alin. (3) Cod penal, săvârșirea acțiunilor huliganice, prevăzute de alin.(1) și (2) al art. 287 Cod penal, însoțite de aplicarea sau încercarea aplicării armei de foc, a cuțitelor, boxelor, sau a altor arme albe, precum și a obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Drept obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale pot fi considerate obiectele care au fost adaptate de către făptuitor anume pentru acest scop, din timp, sau în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși nu au

fost supuse unei prelucrări preliminare, au fost adaptate de vinovat în mod special și se aflau la el cu același scop.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în asemenea circumstanțe, acțiunile inculpatului, nu pot fi încadrate ca fiind huliganism, în situația în care organul de urmărire penală a înaintat o învinuire neîntemeiată, bazată doar pe presupuneri, or, probele pe care instanța de fond le-a pus la baza emiterii sentinței de condamnare în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, demonstrează doar comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, infracțiune care în situația descrisă nu poate fi încadrată în cumul cu infracțiunea de huliganism agravat.

În consecință, cât privește pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel a conchis că în această latură, instanța de fond neîntemeiat și mult prea pripit, a ajuns la concluzia că este necesară izolarea inculpatului de societate, prin aplicarea față de el a închisorii cu executare reală a pedepsei pe un termen de 6 ani.

În acest context, instanța de apel a considerat justificate argumentele apelanților cu referire la asprimea pedepsei, ținând cont de rigorile art. 61 Cod penal, care indică asupra obligativității atingerii scopurilor legii penale la numirea pedepsei, dar și luând în considerație faptul că în privința inculpatului Sandu P., lipsesc careva circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, iar ca circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, fiind specificate, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, restituirea prejudiciului material cauzat, faptul că partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat și nu dorește ca acesta să fie pedepsit cu o pedeapsă privativă de libertate, precum și faptul că inculpatul se află în concubinaj și are la întreținere doi copii minori.

Având în vedere aceste circumstanțe, în viziunea instanței de apel, față de inculpat nu este rațională aplicarea pedepsei privative de libertate, or reieșind din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, stabilirea pedepsei sub formă de închisoare este neîntemeiată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a declarat recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători, întrucât instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde temeiurile pe care se întemeiază soluția, deoarece soluția instanței de apel privind achitarea lui Sandu P., în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, este una vădit contrară prevederilor legale.

Recurentul a menționat că instanța de apel, având dreptul să reformeze sentința atacată, este obligată să supună unei aprecieri noi întregul suport probatoriu, indicând în cuprinsul deciziei adoptate, motivele și necesitatea reaprecierii acestora, relevând dezacordul cu soluția adoptată de către instanța de fond, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În opinia acuzării, instanța de apel a omis faptul că, inculpatul din motive huliganice, invocând un pretext neînsemnat, l-a apelat telefonic pe Lungu Iu., cerându-i acestuia să iasă în drum, ca ulterior să atace victima, aruncând în ea cu pietre. Cele invocate mai sus denotă că, făptașul prin acțiunile sale manifestate prin chemarea victimei în stradă și aruncarea din întuneric în direcția acestuia cu mai multe pietre,

acționa intenționat cu scopul de a-i provoca leziuni corporale, acțiuni care au fost însoțite concomitent și de încălcarea ordinii publice, deoarece inculpatul exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și recurgând la folosirea pietrelor întru realizarea intențiilor sale criminale, a comis și un act de huliganism agravat.

În aceste condiții se atestă prezența concursului real de infracțiuni, deoarece vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, reprezintă nemijlocit violența care a fost aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, fapt care impune calificarea acțiunilor săvârșite de inculpat atât conform art. 287 Cod penal, cât și conform art. 151 Cod penal.

De remarcat este faptul că, inculpatul nu s-a limitat doar la încălcarea normelor morale tulburând ordinea publică, acesta a recurs și la aplicarea violenței, bineînțeles în contextul aceleiași intenții.

Cît privește agravanta prevăzută de alin. (3) art. 287 Cod penal, acuzarea menționează că obiectele (pietrele) în circumstanțele în care au fost folosite, au produs un pericol real vieții și sănătății victimei, în funcție de calitățile vulnerante și destinația constructivă a acestora.

Astfel, partea acuzării consideră vinovăția lui Sandu P., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, dovedită pe deplin, iar instanța de apel eronat și tendențios a statuat asupra oportunității achitării inculpatului pe acest capăt de învinuire.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către partea acuzării, menționând că argumentele invocate în recurs privind condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, sunt neîntemeiate, din motiv că contravin materialelor cauzei.

În esență, inculpatul opinează că instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile acestuia în baza art. 151 alin. (1) Cod penal și a dispus achitarea lui în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, din motiv că, la caz, lipsesc elementele componente ale infracțiunii respective și temei pentru casarea hotărârii atacate nu se constată.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței, pentru următoarele considerente.

Colegiul lărgit relevă că, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile pct. 18 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30.10.2009, cu privire la judecarea recursului ordinar în

cauza penală, în care se menționează că, instanța de recurs, la examinarea acestuia, verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Conform art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La caz, se constată că judecînd apelul, instanța nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție greșită de achitare a inculpatului Sandu P., de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, care este necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată a primei instanțe în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, just apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora instanța de fond, în condițiile legii, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd corect la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului Sandu P., de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 151 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal lărgit consideră vădit eronată concluzia instanței de apel privitor la faptul că: „, ... *acțiunile inculpatului Sandu P., nu pot fi încadrate ca fiind huliganism, în situația în care, organul de urmărire penală a înaintat o învinuire neîntemeiată, bazată doar pe presupuneri, or probele pe care instanța de fond le-a pus la baza emiterii sentinței de condamnare în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, demonstrează doar comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.*”

Așadar, asupra celor reiterate instanța de recurs menționează că prima instanță, a constatat și a motivat argumentat că, partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a concluzionat că fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și, întemeiat a pronunțat sentința de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art. 94 Cod de procedură penală, nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Deci, așa cum reiese în mod evident din actele dosarului, instanța de fond a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluîndu-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor care i-au fost imputate prin rechizitoriu.

Altfel spus, argumentele instanței de apel, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor verificate în ședința de judecată - sunt neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei rezultă, că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv cu expunerea argumentată asupra tuturor probelor

administrare legal în cadrul urmăririi penale și, just, a apreciat că cumulul întregului probatoriu în cauză, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de huliganism agravat și vătămare gravă a integrității corporale.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că acțiunile inculpatului nu cad sub incidența infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și urmează a fi dispusă achitarea inculpatului pe acest capăt de învinuire, din motiv că fapta săvârșită de Sandu P. nu întrunește elementele infracțiunii.

Or, pornind de la dispoziția normei art. 287 alin. (3) Cod penal, componența de infracțiune există în cazul când de către inculpat au fost săvârșite acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, săvârșite cu aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

Prin urmare, trăsătura esențială a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate.

Ordine publică a fost definită în literatura de specialitate ca fiind o totalitate de relații sociale, ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Potrivit pct. 3 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, prin încălcare grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect, se are în vedere săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Prin huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor se are în vedere violența fizică ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncire, punerea unei piedici victimei, urmate de cauzarea vătămărilor intenționate ușoare a integrității corporale sau sănătății.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin vinovăție intenționată, intenție directă, adică făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică o violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea violenței, precum și faptul că acțiunile sale, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită și dorește săvârșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de huliganism se realizează printr-o acțiune, care poate consta în săvârșirea, în public, de acte sau gesturi, în proferarea de cuvinte ori expresii sau în orice alte manifestări, acțiune care aduce atingere bunelor moravuri sau produce un scandal public.

Huliganismul este o faptă săvârșită în public, dar nu neapărat într-un loc public. Conform lit. c) și e) art. 131 Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public și atunci când e comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane, prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului. Din cele menționate reiese cu claritate că întotdeauna infracțiunea de huliganism presupune ipostaze cu implicații publice. Dar, numai în unele cazuri este săvârșită în locuri publice.

Revenind la caz, se constată că, în special, instanța de apel și-a argumentat soluția de achitare a inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, prin faptul că din acțiunile săvârșite de inculpat nu se deduce că acesta ar fi încălcat grosolan ordinea publică. Însă, privitor la această constatare, care în opinia Colegiul lărgit este greșită, se menționează că desconsiderarea ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima, ceea ce și s-a realizat prin acțiunile inculpatului Sandu P. în speța discutată.

Din declarațiile inculpatului date la faza judecării cauzei în prima instanță se constată că dînsul a afirmat: *„Eu m-am ridicat și am ieșit la poartă, acolo a ieșit și Lungu Iu. și puțin ne-am certat apoi eu cu Bejenari am plecat spre casă. Lungu Iu. a început a striga la mine cu cuvinte necenzurate, eu m-am întors și l-am lovit cu pumnul în cap, Lungu Iu. m-a lovit cu un băț, eu am fugit mai în deal, acolo am luat o piatră și am aruncat în el, ... apoi am aruncat mai multe pietre și m-am pornit acasă.”*

Ulterior, la etapa judecării apelului inculpatul a confirmat și faptul că l-a telefonat pe Lungu Iu. și l-a chemat afară ca să vorbească despre cele întâmplate.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns prima instanță, și anume: *„Analizînd în ansamblu probele administrate la dosar și examinate în ședința de judecată, instanța consideră dovedită pe deplin vinovîția inculpatului Sandu P. în cauzarea părții vătămate Lungu Iu. a leziunilor corporale grave periculoase pentru viață, cît și în comiterea acțiunii de huliganism agravat. Instanța consideră că prin acțiunile sale, manifestate prin chemarea lui Lungu Iu. în stradă și aruncarea din întuneric în direcția lui a mai multor pietre, inculpatul acționa intenționat, cu scopul de a-i vătăma integritatea corporală. Totodată, prin acțiunile sale inculpatul a încălcat grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, iar recurgînd la folosirea pentru vătămarea integrității corporale a lui Lungu Iu. a pietrelor, el a comis și un act de huliganism agravat.”*, sunt corecte și întemeiate, coroborînd cu circumstanțele de fapt ale cauzei și ansamblul de probe administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Suplimentar la aceste argumente, Colegiul penal consideră că sentința primei instanțe necesită a fi menținută, avînd în vedere că, la judecarea cauzei în fond au fost apreciate la justa valoare toate probele administrate, care fiind supuse unei cercetări nemijlocite și minuțioase, întemeiat au permis concluzionarea asupra existenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume, la baza sentinței au fost puse următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Lungu Iu.;
- declarațiile martorilor Bejenaru C., Cazachevici I. și Lungu E.;
- raportul de examinare medico-legală nr. 420 D din 02.12.2013.

În consecință, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de fond, precum și, calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, după semnele componente de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, întrucât reieșind din materialele dosarului cert s-a constatat că inculpatul din motive huliganice, invocând un pretext neînsemnat, l-a apelat telefonic pe Lungu Iu., cerându-i acestuia să iasă în drum, ca ulterior să atace victima, aruncând în ea cu pietre. Cele invocate mai sus denotă că, făptașul prin acțiunile sale manifestate prin chemarea victimei în stradă și aruncarea din întuneric în direcția acestuia cu mai multe pietre, acționa intenționat cu scopul de a-i provoca leziuni corporale, acțiuni care au fost însoțite concomitent și de încălcarea ordinii publice, deoarece inculpatul exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și recurgând la folosirea pietrelor întru realizarea intențiilor sale criminale, a comis și un act de huliganism agravat.

În aceste condiții se atestă prezența concursului real de infracțiuni, deoarece vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, reprezintă nemijlocit violența care a fost aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, fapt care impune calificarea acțiunilor săvârșite de inculpat atât conform art. 287 Cod penal, cât și în baza art. 151 Cod penal.

De asemenea, cu referire la argumentul expus în textul deciziei instanței de apel, precum că săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal „... *în situația descrisă nu poate fi încadrată în cumul cu infracțiunea de huliganism agravat, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.*”, Colegiul largit expune poziția doctrinarilor în acesta sens, pe care o susține integral, și anume, aceștia opinează că infracțiunea de huliganism poate fi urmată de infracțiunea de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății și în aceste condiții, se atestă prezența concursului real de infracțiuni, iar calificarea se face conform art. 287 Cod penal, pe de o parte, și art. 151 Cod penal, pe de altă parte.

Cu privire la poziția inculpatului din textul referinței privitor la nevinovăția sa de săvârșirea infracțiunii în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, Colegiul penal largit din analiza coroborată a actelor dosarului constată că nu există vreun viciu în stabilirea situației de fapt și, implicit, în ceea ce privește vinovăția inculpatului pe acest capăt de învinuire, în sensul că nu este discordanță între considerentele sentinței și probele administrate, în ceea ce privește modul de percepție și analiză a acestora, iar inculpatul precum și instanța de apel au susținut, în mod nejustificat, că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, întrucât probatoriul demonstrează contrariul.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de achitare a inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, odată cu admiterea apelurilor părții apărării, prin ce a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, eroare care poate fi corectată de instanța de recurs prin casarea deciziei atacate și menținerea în vigoare a sentinței.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe Sandu Petru Nicolae, cu menținerea sentinței Judecătoriai Rezina din 20 februarie 2014, prin care Sandu Petru Nicolae a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Sandu Petru Nicolae i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Lungu Iurie a fost admisă, cu dispunerea încasării de la Sandu Petru Nicolae în beneficiul acesteia a prejudiciului material în valoare de 3 400 lei.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30.09.2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru

Elena Covalenco